

॥ २३ ॥ उत्तरं उत्कृष्टतरं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ आगमः परीक्षा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ लाज्यैः उशीरजैः पाठांतरे लाजैरुशीरैः भक्ष्यं लडुके क्षुद्रं दंडादिदंतव्याघ्राद्यासं अं
 दशार्णपतिनाचोक्तो मंत्रिमध्ये पुरोधसा ॥ अभवद्भरतश्रेष्ठद्रुपदः प्रणयानतः ॥ २३ ॥ यदाहमांभवान्ब्रह्मन्संबंधिवचनाद्वचः ॥ अस्योत्तरं प्रतिवचोदूतोर्राज्ञे
 वदिष्यति ॥ २४ ॥ ततः संप्रेषयामास द्रुपदोऽपि महात्मने ॥ हिरण्यवर्मणे दूतं ब्राह्मणं वेदपारंगं ॥ २५ ॥ तमागम्य तुराजानंदशार्णाधिपतिं तदा ॥ तद्वाक्यमाददेरा
 जन्यदुक्तं द्रुपदेन ह ॥ २६ ॥ आगमः क्रियतां व्यक्तः कुमारोऽयं सुतो मम ॥ मिथ्यैतदुक्तं केनापि तदश्रद्धेयमित्युत ॥ २७ ॥ ततः सराजा द्रुपदस्य श्रुत्वा विमर्षयुक्तो
 युवतीर्वरिष्ठाः ॥ संप्रेषयामास सुचारुरूपाः शिखंडिनं स्त्रीपुमान्वेति वेत्तुं ॥ २८ ॥ ताः प्रेषितास्तत्त्वभावं विदित्वा प्रीत्याराज्ञे तच्छशं सुहिंसर्वं ॥ शिखंडिनं पुरुषं कौरवं
 द्रुदाशार्णराजाय महानुभावं ॥ २९ ॥ ततः कृत्वा तुराजास आगमं प्रीतिमानय ॥ संबंधिना समागम्य तद्दृष्टो वासमुवास ह ॥ ३० ॥ शिखंडिने च मुदितः प्रादाद्वित्तं
 जनेश्वरः ॥ हस्तिनोश्चांश्च गाश्चैव दास्योथ बहुलास्तथा ॥ ३१ ॥ पूजितश्च प्रतिययौ निर्भर्त्स्य तनयां किल ॥ विनीतकिल्बिषे प्रीते हेमवर्मणि पार्थिवे ॥ ३२ ॥ प्र
 तियाते दशार्णे तु तद्दृष्टरूपा शिखंडिनी ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुबेरो न रवाहनः ॥ लोकयात्रां प्रकुर्वाणः स्थूणस्यागान्निवेशनं ॥ ३३ ॥ सतद्रुहस्यो परिवर्तमान
 आलोकयामास धनाधिगोप्ता ॥ स्थूणस्य यक्षस्य विवेश वेदमस्वलंकृतं माल्यगुणैर्विचित्रैः ॥ ३४ ॥ लाज्यैश्च गंधैश्च तथा वितानैरभ्यर्चितं धूपनधूपितं च ॥ ध्व
 जैः पताकाभिरलंकृतं च भक्ष्यान्प्रेयामिषदंतहोमं ॥ ३५ ॥ तत्स्थानं तस्य दृष्ट्वा तु सर्वतः समलंकृतं ॥ मणिरत्नसुवर्णानां मालाभिः परिपूरितं ॥ ३६ ॥ नानाकुसुम
 गंधाढ्यंसिक्तं संमृष्टशोभितं ॥ अथाब्रवीद्यक्षपतिस्तान्यक्षाननुगांस्तदा ॥ ३७ ॥ स्वलंकृतमिदं वेदमस्थूणस्यामितविक्रमाः ॥ नोपसर्पति मां चैव कस्मादद्य समं
 दधीः ॥ ३८ ॥ यस्माज्जानन्समं दात्मा मामसौ नोपसर्पति ॥ तस्मात्तस्मै महादंडो धार्यः स्यादिति मे मतिः ॥ ३९ ॥ यक्षा ऊचुः द्रुपदस्य सुताराज न राज्ञो जा
 ता शिखंडिनी ॥ तस्यानिमित्ते कस्मिंश्चित्प्रादात्पुरुषलक्षणं ॥ ४० ॥ अग्रहील्लक्षणं स्त्रीणां स्त्रीभूता तिष्ठते गृहे ॥ नोपसर्पति तेनासौ स व्रीडः स्त्रीसरूपवान् ॥ ४१ ॥ ए
 तस्मात्कारणाद्राज न स्थूणो न त्वाद्यसर्पति ॥ श्रुत्वा कुरुयथान्यायं विमानमिह तिष्ठतां ॥ ४२ ॥ आनीयतां स्थूण इति ततो यक्षाधिपो ब्रवीत् ॥ कर्तास्मि निग्रहंतस्य
 प्रत्युवाच पुनः पुनः ॥ ४३ ॥

नंदनीयं ओदनपायसखंडशर्करादिभोज्यलेख्यं पेयं सुरासवादि आमिषमांसं अभ्यर्हितत्वादस्य भक्ष्यात्पृथक्करणं एतान्येव दंतहोमादनेह्यंत इति
 व्युत्पत्त्याः भ्यवहार्याण्यस्मिन्तं भक्ष्यान्प्रेयामिषदंतहोमं आमिषमप्रेयमिति पाठस्तु मूर्खकल्पितः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तिष्ठते गृहे एव स्थिरोस्ति ॥ ४१ ॥ त्वाद्यत्वात् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥